

[Vagn Bro.]

svarligt og rigtigt at efterkomme disse Myndigheders Henvendelse. Men det er et Spørgsmaal, vi kan drøfte i et Udvalg; jeg erkender, at jeg helst havde set — det understreger jeg igen —, at vi havde faaet en fælles Ordning; der er dog nu forløbet ca. en halv Snes Aar siden Genforeningen, og det var derfor ret og rimeligt at faa en fælles Ordning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, hvis Hovedprincipper jeg fuldt ud kan slutte mig til, til dette Tings velvillige og forhaabentlig ogsaa hurtige Behandling.

L. D. Rasmussen: Parolen i vore Dage og i Særdeleshed fra Ministeriet er jo bestandig denne, at Statskassens Udgifter skal nedbringes saa stærkt som muligt, for at Skattebyrderne kan blive lettet, og det er jo en Selvfølge, derom kan vi alle være enige, at Udgifterne skal holdes saa langt nede, som det overhovedet er gørligt, naar det skal ske paa et fornuftigt og et forsvarligt Grundlag. Men at nedsætte Udgifterne for Statskassen paa den Maade, at de i Virkeligheden læsses over paa Kommunerne, forekommer mig hverken at være fornuftigt eller forsvarligt, og det har i hvert Fald intet som helst at gøre med Retfærdighed, thi disse fra Staten til Kommunerne overvæltede Udgifter falder stærkest paa de fattige Kommuners Borgere; det er dem, der bliver haardest ramt, medens derimod de rige, velstillede Kommuners Beboere slipper lettest over det; naar derimod Byrderne fordeles gennem Statsskatte, vil ogsaa de velstillede Borgere i alle rige Kommuner komme til helt at bære deres Part af Byrden. Derfor har vi fra vor Side stadig gjort os til Talsmænd for, at Udgifterne til Statsopgaver eller Samfundsopgaver hovedsagelig bør afholdes af Statskassen, hvorved de fordeles paa samtlige Borgere i Forhold til deres økonomiske Evne, hvad enten de bor i et Skattely eller i en fattig Kommune, medens helt eller i det væsentlige kommunale Opgaver naturligvis maa løses af Kommunen. Man maa jo nemlig erindre, at det er de kommunale Skatter, der kommer til at tynde haardest, i Særdeleshed i de Kommuner, der lider af Mangel paa velstillede Borgere, og i jo højere Grad Byrderne væltes over fra Staten til Kommunerne, i des højere Grad forøges den allerede bestaaende Ulighed i Borgernes Bidrag til almindelige Samfundsopgavers Løsning.

Det foreliggende Forslag danner ingen Undtagelse fra Regelen om at lade Kommunerne betale en betydelig Part af de Udgifter, der rettelig bør tilkomme Staten, Udgifter til Statsopgaver eller til Samfundsopgaver. Denne Ordning har hidtil været bestaaende paa dette Omraade, og Forslaget ændrer intet herved eller i hvert Fald kun meget lidt. Den højtærede Justitsminister opretholder fremdeles den efter min Mening ret uheldige Deling af Politiet i et Statspoliti og et kommunalt Politi i Stedet for at organisere Politiet i et hele Landet omfattende Statspoliti. Det forundrer mig i nogen Grad, at dette sker fra den højtærede Ministers Side, da der i Kommissionen af 19. Juni 1925 er et Flertal for Ordningen med et Statspoliti, og det er ikke et Flertal bestaaende af Socialdemokrater — saa kunde man maaske tænke sig, at den højtærede Minister netop vilde gaa imod det —, men der er andre, der er gode konservative Borgere, som ogsaa er med i dette Flertal, og jeg kan nu ikke ret vel tænke mig, at det skulde være blevet Mode ikke at tage Hensyn til et Støtteparti og dets Mening. I hvert Fald gaar jeg ud fra som ganske afgjort, at de Konservative her i Salen vil tage Hensyn til, hvad der er blevet udtalt af Kommissionens Flertal, og dette Flertal, som stiller Forslag om at organisere Politiet som et Statspoliti, søger ikke at vælte Byrderne, Udgifterne, der rettelig bør afholdes af Kommunerne, over paa Staten, nej, man stiller Forslag om, at en vis forholdsvis Part af Udgifterne refunderes Staten af Kommunerne, beregnet pr. Indbygger. Man anerkender, at visse Dele af Politiets Opgaver naturligt paahviler Kommunerne, og som Følge deraf er man ogsaa villig til at lade dem betale den Part, der rettelig tilkommer dem, men vil ikke være med til som hidtil at betale mere end det, der bør betales. Der er nogen Uenighed i Kommissionens Flertal med Hensyn til Størrelsen af Refusionen, men det er forhaabentlig et Spørgsmaal, som man gennem Forhandling i Udvalget kan komme over.

Nu ved jeg nok, at der fra Modstandere af en Statspolitiordning bl. a. argumenteres med, at der vil ske Brud paa det kommunale Selvstyre. Begrebet det kommunale Selvstyre er fra visse Sider en herlig Ting. Det kan skiftevis brydes eller elskes, maaske endda betydeligt over Evne, alt efter som Behovet maatte kræve. I det foreliggende Tilfælde forekommer det mig, at Begrædelsen af Tabet af det kommu-